

Nr 6.

Ankom till riksdagens kansli den 11 februari 1919 kl. 4 e. m.

*Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om
ändring av gällande bestämmelser angående taxering av
fastigheter och byggnader för bostadsändamål.*

(2:a avd.)

Närvarande: herrar Källman, Röing, Ollas A. Ericsson, Wijk, Lyckholm, Bäckström, Boman, Vennersten, Månsson i Hagaström, Jonsson i Hökhult, Rune, Holmström, Olsson i Kullenbergstorp, Bergman, Jespersion, Johannes Åkesson, Neess, Broman, Öhngren och Viklund i Oviken.

I en inom första kammaren väckt motion, nr 58, av herr *Lindhagen*, vilken motion hänvisats till bevillningsutskottet, hemställes, »att riksdagen ville omedelbart besluta eller i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förslag till sådan ändring i vederbörande beskattningsförfattningar, att uttömmande, rättvisa och begripliga föreskrifter meddelas om taxering av fastigheter och byggnader för bostadsändamål och särskilt bestämmelse meddelas därom, att vid taxering av egna hem hänsyn tages till den på fastigheten av innehavaren ursprungligen nedlagda kostnad och sålunda förändringar genom penningevärdets fall eller jordvärdestegringar läggas till grund för taxeringen, först då egendomen går i salu och dess ökade värde sålunda i innehavarens hand representerar en inkomstgivande tillgång».

Beträffande motiveringen för förslaget hänvisas till motionen.

Utskottet.

Den föreliggande motionen lider av viss oklarhet såväl beträffande motionärens yrkande som i motiveringen. Så mycket är tydligt, att motionären åsyftar en privilegierad ställning i taxeringsavseende för fastigheter och byggnader, som användas för bostadsändamål, särskilt mindre sådana eller s. k. egna hem. Motionären begär »uttömmande, rättvisa och begripliga föreskrifter» i ämnet utan att närmare angiva, vilka de nya föreskrifterna skulle vara. Endast det yrkas uttryckligen, att vid taxering av egna hem den ursprungligen nedlagda kostnaden skall vara bestämmande för taxeringsvärdet och att först, då egendomen går till salu, förändringar genom penningvärdets fall eller jordvärdestegring skola få inverka till höjning av taxeringen.

Redan sistnämnda förslag inbjuder emellertid till kritik. Enligt det samma skulle två likadana byggnader, belägna å samma plats och kanske uppförda samtidigt, åsättas olika värden allenast på den grund, att ägaren av den ena byggt billigt och det andras ägare byggt dyrt, och dessa olika värden med därav följande olikhet i skattskyldighet skulle sedan bestå, så länge byggnaderna tillhörde de ursprungliga ägarna eller deras arvingar eller övriga rättsinnehavare, som icke genom köp blivit ägare av byggnaderna.

Enligt utskottets uppfattning bör anskaffningskostnaden icke tillmätas större betydelse än såsom vägledande vid värdesättningen vid sidan av andra medbestämmande faktorer. Detta bör gälla redan då byggnaden första gången taxeras, varvid det för övrigt lika ofta torde inträffa, att taxeringsvärdet sättes lägre än berörda kostnad som högre än denna. Än mera betänkligt synes förslaget om det första taxeringsvärdets oföränderlighet, intill dess egendomen genom försäljning övergår i annans ägo. Det komme att medföra en obillig förskjutning av den kommunala skattebördan ej allenast i förhållandet mellan de av förslaget omfattade fastigheterna och övriga fastigheter utan ock i förhållandet till kommunens inkomsttagare.

Vad motionen i allmänhet beträffar, torde kunna sägas, att motionärens framställning rörande olägenheterna av nuvarande taxeringsbestämmelser i stort sett är ganska överdriven. Då härtill kommer, att hithörande spörsmål stå i närmaste relation till den snart förestående reformen av hela det kommunala skattesystemet, synes så mycket mindre anledning vara att i förväg eller särskilt för sig reformera förevarande detalj av systemet.

På grund av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

att herr Lindhagens förevarande motion, I: 58,
icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 11 februari 1919.

På bevillningsutskottets vägnar:

G. W. KÄLLMAN.

Reservation

av herrar *Bäckström* och *Månsson* i Hagsström i fråga om motiveringen.
